

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού

ΘΕΜΑ: Αποσπάσεις εκπαιδευτικών

Μέχρι το σχολικό έτος 2010-2011, οι αποσπάσεις εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης γίνονταν, χωρίς σύστημα μοριοδότησης των ενδιαφερομένων, με αδιαφανή κριτήρια.

Από τη σχολική χρονιά 2011-2012, θεσπίσθηκε μοριοδότηση στις αποσπάσεις εκπαιδευτικών.

Παρόλο που η μοριοδότηση για τις περισσότερες χιλιάδες των εκπαιδευτικών γίνεται με διαφανή κριτήρια, για αρκετές εκατοντάδες, που αποσπώνται, στο Υπουργείο Παιδείας, στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, τις βιβλιοθήκες, τα αρχεία του κράτους κτλ, συνεχίζονται οι αποσπάσεις χωρίς την εφαρμογή της μοριοδότησης. Εξαιρούνται επίσης από την διαδικασία μοριοδότησης των αποσπάσεων, ορισμένες κοινωνικές ομάδες εκπαιδευτικών όπως, σύζυγοι ένστολων κτλ

Με το υπόμνημα του, ο εκπαιδευτικός Πάνος Μουντούρης θέτει ορισμένες επισημάνσεις για το θέμα της μοριοδότησης των αποσπάσεων και κάνει προτάσεις στο σύστημα, προς όφελος των εκπαιδευτικών.

Επισυνάπτεται το υπόμνημα.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις δικές σας ενέργειες και να μας ενημερώσετε σχετικά.

Βόλος, 3/12/2012

Ο καταθέτων βουλευτής

Αλέξανδρος Μιχ. Μεϊκόπουλος

1807

10 ΔΕΚ. 2012

Υπόμνημα προς το υπουργείο Παιδείας

Υπόψη κ. Αλέξανδρου Μεϊκόπουλου ,βουλευτή ΣΥΡΙΖΑ Μαγνησίας
Αποστολέας : Πάνος Μουντούρης
Διεύθυνση: Αγίου Νικολάου 94 ,Βόλος
Τηλέφωνο: 6976838306
Email: roxyclub@windowslive.com

Θέμα: Αποσπάσεις εκπαιδευτικών

- A) Αποσπάσεις εκπαιδευτικών στο υπουργείο Παιδείας ,σε φορείς του και σε γραφεία ή διευθύνσεις εκπαίδευσης.
B) Κατ' εξαίρεση αποσπάσεις εκπαιδευτικών.
Γ) Διορθώσεις στο σύστημα μοριοδότησης των αποσπάσεων και άρση αδικιών παρελθόντων ετών .

A) Οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών ,τόσο της πρωτοβάθμιας , όσο και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, μέχρι και το σχολικό έτος 2010-2011 ,γίνονταν χωρίς κάποιο σύστημα μοριοδότησης των ενδιαφερόμενων . Οι εκπαιδευτικοί συγκέντρωναν κάποια δικαιολογητικά (οικογενειακοί λόγοι ,λόγοι υγείας κλπ) τα οποία κατά τη γνώμη τους στοιχειοθετούσαν το δίκαιο του αιτήματός τους και τα υπέβαλαν στην υπηρεσία τους και μέσω αυτής στο υπουργείο για να εξεταστούν . Ο τρόπος εξέτασης των αιτήσεων αυτών από τα κεντρικά υπηρεσιακά συμβούλια (ΚΥΣΠΕ για την πρωτοβάθμια κι ΚΥΣΔΕ για τη δευτεροβάθμια) ήταν αιτία να κυριαρχήσει στις διεκδικήσεις των εκπαιδευτικών για πολλά χρόνια, το αίτημα για μοριοδότηση των αποσπάσεων ,καθώς ούτε η παρουσία των αιρετών αντιπροσώπων τους στα υπηρεσιακά συμβούλια , διασφάλιζε την ίση μεταχείριση και τη διαφάνεια. Οι αντιδράσεις πολλών εκπαιδευτικών, που κατηγορούσαν κυρίως τα κόμματα εξουσίας για παρεμβάσεις στη διαδικασία των αποσπάσεων και <<βολέματα>> κομματικών φίλων , με προκλητικό συχνά τρόπο, οδήγησαν τελικά στη μοριοδότηση ενός τμήματος των αποσπάσεων τη σχολική χρονιά που μας πέρασε 2011-2012.

Αν και το κομμάτι των αποσπάσεων αυτών είναι το μεγαλύτερο (κάποιες χιλιάδες εκπαιδευτικοί) και αφορά τις αποσπάσεις σε σχολικές μονάδες, παρέμεινε εκτός της διαδικασίας των μορίων ένα πολύ σημαντικό κομμάτι (αρκετές εκατοντάδες) που αφορά τις αποσπάσεις εκπαιδευτικών ,τόσο στο ίδιο το υπουργείο Παιδείας ,όσο και στους εποπτευόμενους από αυτό φορείς (βιβλιοθήκες ,αρχεία του κράτους κλπ) αλλά και στα κατά τόπους γραφεία και διευθύνσεις εκπαίδευσης.

Η τυπική διαδικασία που ακολουθείται , είναι να προτείνονται με βάση κάποια τυπικά προσόντα (συχνά δεν τα διαθέτουν οι ενδιαφερόμενοι) συγκεκριμένοι εκπαιδευτικοί από τα ανώτατα υπηρεσιακά συμβούλια (περιφέρειες) και με βάση αυτά να γίνεται η επιλογή από το υπουργείο.

Το θέμα που προκύπτει λοιπόν, είναι πως ,επειδή απουσιάζει η μοριοδότηση των προσόντων (όταν αυτά υπάρχουν), διαιωνίζεται μια κατάσταση πελατειακών σχέσεων με τους πολιτικούς φορείς, που εξακολουθούν να μη θέλουν να χάσουν τον έλεγχο της κατάστασης στο χώρο της εκπαίδευσης . Έτσι παρουσιάζονται τραγελαφικά γεγονότα ,όπως να μην έχουν επαρκή γνώση υπολογιστών εκπαιδευτικοί που καλούνται να

χειριστούν πολύπλοκα προγράμματα μισθοδοσίας για παράδειγμα ή εξειδικευμένα προγράμματα σε βιβλιοθήκες και αρχεία ,με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα του παραγόμενου έργου τους.

Εκτός από την πρόκληση λοιπόν, της εικόνας ανθρώπων χωρίς προσόντα ,χρόνια υπηρεσίας και άλλους οικογενειακούς λόγους , που καταλαμβάνουν τις θέσεις αυτές ,οι εκπαιδευτικοί που στερούνται τελικά τη δίκαιη (βάση των προσόντων και των άλλων λόγων) τοποθέτησή τους εκεί ,έχουν να αντιμετωπίσουν και την εξοργιστική τους μοριοδότηση, καθώς κάθε θητεία σε τέτοια θέση μοριοδοτείται με 3 μόρια μετάθεσης για κάθε χρονιά (μόλις από το 2010 -2011 παλιότερα ίσχυαν ακόμη εξοργιστικότερα , τα οποία αναφέρονται αναλυτικότερα στο Γ του παρόντος) με αποτέλεσμα, ένας μάχιμος εκπαιδευτικός της τάξης να παίρνει σε πόλη μόλις ένα μόνιο μετάθεσης για κάθε χρονιά , ενώ ο συνάδελφός του, που βρίσκεται στο γραφείο με τη διαδικασία που προανέφερα, να επιβραβεύεται με τρία!!!!!!

Τελικά το ζητούμενο ως προς το σκέλος αυτό είναι :

- Χρειάζονται τόσες εκατοντάδες εκπαιδευτικοί εκτός τάξης κάθε χρόνο;
- Αν χρειάζονται κάποιοι γιατί δεν ισχύει ξεκάθαρο προσοντολόγιο για αυτές τις θέσεις και γιατί δεν μοριοδοτούνται τα προσόντα και οι άλλοι λόγοι όπως για τις υπόλοιπες αποσπάσεις σε σχολεία;
- Είναι δυνατόν εκτός της βασικής του δουλειάς ,που είναι η τάξη του ,ο εκπαιδευτικός να παίρνει περισσότερα μόρια προϋπηρεσίας;
- Αν για οποιονδήποτε λόγο κάποιος εκπαιδευτικός εξυπηρετεί μια έκτακτη ανάγκη της υπηρεσίας του ,για πόσο χρονικό διάστημα μπορεί να το κάνει; Είναι δυνατόν να λείπει 7,8 ή και περισσότερα χρόνια κάνοντας δουλειά γραφείου και να θεωρείται εκπαιδευτικός;

Β) Η θεσμοθέτηση κάθε διαφανούς διαδικασίας και επομένως και αυτής που μας απασχολεί ,απαξιώνεται και υποσκάπτεται από το ξεκίνημά της , εξαιτίας της πληθώρας των εξαιρέσεων αυτής. Συγκεκριμένα το ζητούμενο της μοριοδότησης, υπάρχει ο κίνδυνος να υπονομευθεί , λόγω των πάρα πολλών εξαιρέσεων στη διαδικασία ,οι οποίες είναι δηλωτικές της ισχυρής αντίστασης του πελατειακού συστήματος που περιγράφηκε πιο πάνω.

Πιο συγκεκριμένα και πέρα από τις αποσπάσεις που αφορούν τα όσα αναλύθηκαν στο Α , μια σειρά εκπαιδευτικών, όπως είναι οι πολύτεκνοι και οι σύζυγοι όλων των ένστολων παίρνουν απόσπαση στον τόπο εργασίας του/της συζύγου τους παρακάμπτοντας την πολυπόθητη και νεοσυσταθείσα διαδικασία των μορίων. Για μεν τους πολύτεκνους αναρωτιέται κανείς, γιατί δεν θα ήταν αρκετά τα περισσότερα μόρια που τους δίνει ο μεγαλύτερος αριθμός παιδιών , ώστε να μην απαξιώνεται και ο ρόλος του γονέα που έχει ένα μόνο παιδί και η ανάγκη και αυτού του παιδιού, παρότι είναι ένα, να έχει κοντά το γονιό του. Για δε τις συζύγους των ένστολων, γιατί θα πρέπει να εξαιρεθούν από το νέο σύστημα για να πετύχουν απόσπαση ,όταν χιλιάδες άλλοι ή άλλες έχουν πολύ σοβαρότερο λόγο ,όπως για παράδειγμα έναν άνεργο ή μία άνεργο σύζυγο και εν τέλει όταν αυτό δεν εφαρμόζεται για τις ή τους συζύγους των ιδίων των εκπαιδευτικών! Η εφαρμογή αναχρονιστικών διατάξεων άλλων εποχών, ιδιαίτερα στη σημερινή δύσκολη πραγματικότητα, είναι απαράδεκτη ,ιδιαίτερα αν σκεφτεί κανείς πως το πνεύμα του νομοθέτη ήταν να βοηθήσει κάποιον ένστολο που άλλαζε τόπο κατοικίας ξαφνικά και χωρίς τη θέλησή του. Σε κάποιες συγκεκριμένες περιοχές (όπως ο νομός Μαγνησίας που έχει αρκετούς στρατιωτικούς) της χώρας, η καταστρατήγηση και η κατάχρηση των συγκεκριμένων διατάξεων ,οδήγησαν από την πρώτη κιόλας χρονιά εφαρμογής του συστήματος των

μορίων για τις αποσπάσεις στη γελοιοποίησή του, αφού εκπαιδευτικοί με πολλά χρόνια υπηρεσίας και σοβαρούς οικογενειακούς λόγους δεν αποσπάστηκαν σε αντίθεση με νεαρές συζύγους αστυνομικών ή στρατιωτικών με ελάχιστη προϋπηρεσία.

Επιπρόσθετα, είναι τουλάχιστον προκλητικό και για τους ίδιους τους ένστολους, κυρίως των ένοπλων δυνάμεων, που δικαιούνται κατά την πρώτη τουλάχιστον χρονιά μιας μετακίνησης που δεν έγινε με τη θέλησή τους, το δικαίωμά τους να εξαιρεθούν οι σύζυγοί τους, να το χρησιμοποιούν και οι σύζυγοι άλλων ένστολων όπως αστυνομικοί, πυροσβέστες, δημοτικοί αστυνομικοί και κοντά σε αυτούς και όποιος άλλος καταφέρει να πετύχει εξαίρεση, όταν οι κατηγορίες αυτές ένστολων έχουν αμετάθετο!!!!

Ολοκληρώνοντας το θέμα αυτό και με ζητούμενο την προστασία ενός αντικειμενικού συστήματος μορίων, που με αγώνες ετών ο κόσμος της εκπαίδευσης κατάφερε να επιβάλλει, η μοριοδότηση όλων των λόγων που μπορεί να έχει κάθε ενδιαφερόμενος είναι η μοναδική προστασία του. Ειδικά για τις /τους συζύγους των ένστολων και εξαιτίας της συχνής και μη θελημένης μετακίνησης κάποιων συγκεκριμένων όμως από αυτούς και όχι όλων, ίσως ήταν δίκαιη μία εξαίρεση, μόνο όμως κατά τον πρώτο χρόνο της μετακίνησής τους και μια κλιμακωτά μειούμενη μοριοδότηση για τα επόμενα τρία ή τέσσερα χρόνια, αν δεχτεί κανείς πως μετακινούνται κάθε περίπου πέντε χρόνια.

Τέλος, πέρα από τα προβλήματα που μπορεί να δημιουργεί η ύπαρξη των εξαιρέσεων που περιέγραψα, σε αυτούς που δεν πετυχαίνουν την απόσπασή τους, κατά τη γνώμη μου, καταστρατηγεί κάθε έννοια δικαίου και ίσης μεταχείρισης ιδιαίτερα σε ανθρώπους όπως είναι οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι επωμίζονται το βαρύ καθήκον να μεταφέρουν τις αξίες αυτές στις νεότερες γενιές.

Γ) Κάθε νέα προσπάθεια, όσο ειλικρινής κι αν είναι, τακτοποίησης του θέματος των αποσπάσεων που αφορά χιλιάδες εκπαιδευτικούς κάθε χρόνο και που έγινε ένα από τα <<λαμπρότερα>> πεδία κομματικής εκμετάλλευσης για δεκαετίες, δεν μπορεί παρά να έχει παραλείψεις και να επιδέχεται βελτιώσεις.

Το σκεπτικό και ο στόχος του παρόντος δεν θα μπορούσε να είναι ο εντοπισμός αυτών των αδυναμιών, αφού αυτό παραπέμπεται ευθέως στα αρμόδια όργανα του κλάδου των εκπαιδευτικών και θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα μιας συλλογικότερης επεξεργασίας από τον κλάδο.

Οι αδικίες όμως που εξακολουθούν να υπάρχουν και καταρρακώνουν την προσωπικότητα, το ηθικό και το αίσθημα ισότητας και ισονομίας του κάθε πολίτη εκπαιδευτικού, είναι απόλυτο ζήτημα του υπομνήματος και καθώς οι σχετικοί με το θέμα εκλεγμένοι στα αρμόδια όργανα εκπαιδευτικοί, <<δυσκολεύονται>> παρότι γνωρίζουν εδώ και χρόνια, να προστατεύσουν τα παραπάνω, οι αδικίες αυτές πρέπει άμεσα να αρθούν.

Η κορυφαία και πιο προκλητική αδικία, αφορά στα μόρια για μετάθεση (είναι αυτά που παίρνει ο κάθε εκπαιδευτικός για κάθε χρόνο υπηρεσίας και τα οποία ποικίλουν ανάλογα με την περιοχή που παρέχει το έργο του) που συγκέντρωνε και συγκεντρώνει δυστυχώς ακόμη, όποιος υπηρέτησε ή υπηρετεί σε γραφείο ή διεύθυνση εκπαίδευσης. Εκτός από τον αδιαφανή τρόπο λοιπόν, που πετύχαινε κάποιος την απόσπασή του εκεί και τον οποίο έθιξα στο Α του παρόντος, όσοι εκπαιδευτικοί αποκλείονταν από τις αποσπάσεις στα γραφεία, έπρεπε να υποστούν και την επιβράβευση αυτών που το <<κατάφεραν>> με πάρα πολλά μόρια μετάθεσης!!!!

Συγκεκριμένα ,μέχρι και το έτος 2010-2011 όσοι επιχειρούσαν να αποσπαστούν σε γραφεία και διευθύνσεις δεν αρκούνταν μόνο σε αυτό ,αλλά με τις συμβουλές των <<καθοδηγητών>> τους ,έκαναν το εξής:

Φρόντιζαν πρώτα να μεταφέρουν την οργανική τους θέση σε μια περιοχή δυσπρόσιτη με πάρα πολλά μόρια μετάθεσης ,αν τύχαινε να μην υπηρετούν σε τέτοια ,ζητώντας μετάθεση ,αφού ήταν εύκολο να την πάρουν σε μια τέτοια περιοχή. Στη συνέχεια και χωρίς να υπηρετήσουν εκεί ,σε συνεργασία με τον κομματικό μηχανισμό εντός και εκτός της εκπαίδευσης ,έπαιρναν την απόσπαση στο γραφείο όπως προείπα. Το απαράδεκτο ήταν πως αντί να παίρνουν τα μόρια μετάθεσης του γραφείου ,που συνήθως ήταν σε πόλη ,άρα 1 για κάθε χρονιά ,χρησιμοποιούσαν τη σχετική διάταξη που έλεγε πως η υπηρεσία τους απέσπασε για ανάγκες της και έπαιρναν τα μόρια μετάθεσης μιας θέσης στην οποία ποτέ δεν πήγαν και τα οποία συνήθως ήταν 7,8,9 ή και 10 ανάλογα με την περιοχή και τη βαθμίδα εκπαίδευσης. Έτσι πετύχαιναν και στον τόπο τους εύκολα να είναι, παίρνοντας την απόσπαση σε γραφείο ,αλλά και αν το έκαναν για κάποια χρόνια ,που ήταν και ο κανόνας, συγκέντρωναν εύκολα και γρήγορα τα απαιτούμενα μόρια μετάθεσης κι έπαιρναν μετάθεση στην περιοχή της επιλογής τους ,χωρίς να μετακινηθούν!!! σε βάρος αυτών που παρέμεναν στις δυσπρόσιτες περιοχές και δικαίως έπαιρναν τα μόρια αυτά, αλλά και αυτών που υπηρετούσαν σε τάξεις πόλεων και οι οποίοι δεν είχαν καμία πιθανότητα να μετατεθούν μαζεύοντας ένα μόριο τη χρονιά ,αφού είχαν διαρκώς απέναντί τους εκατοντάδες τέτοιες περιπτώσεις. Τα τελευταία είκοσι χρόνια χιλιάδες εκπαιδευτικοί χρησιμοποίησαν τη μέθοδο αυτή, βάζοντας το όνειδος της κομματοκρατίας στο χώρο της εκπαίδευσης και αδικώντας κατάφορα συναδέλφους τους , που αν και διαμαρτύρονταν στα όργανα του κλάδου , δεν μπορούσαν να βρουν το δίκιο τους ,εξαιτίας της διαπλοκής των οργάνων αυτών με την εκάστοτε εξουσία . Το ακραίο σημείο στο οποίο είχαν οδηγηθεί τα πράγματα ,κυρίως λόγω του μεγάλου αριθμού των εκπαιδευτικών που συσσωρεύονταν στα γραφεία για να κάνουν χρήση όλων αυτών των <<ευεργετημάτων>> και όχι η αδικία σε βάρος των υπολοίπων ,ανάγκασε την υπουργό παιδείας κ. Διαμαντοπούλου , να παρέμβει και να αποθαρρύνει τους εκπαιδευτικούς να αποσπώνται στα γραφεία προτείνοντας 1 μόριο μετάθεσης για κάθε χρονιά για όσους υπηρετούσαν σε αυτά, στο σχέδιο νόμου που ετοίμαζε. Κατά έναν παράδοξο τρόπο όμως και χωρίς κανείς να καταλάβει, αν έγινε διαβούλευση και με ποιους ,στον νόμο που τελικά ψηφίστηκε στη βουλή τα μόρια <<κλείδωσαν>> σε 3 από το έτος 2011-2012. Ακόμη κι αυτό όμως , δεν είχε αναδρομική ισχύ ,με αποτέλεσμα όσοι είχαν << κερδίσει>> μόρια πριν την ψήφιση του νόμου ,να εξακολουθούν και σήμερα, να μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν ,σε κάθε νέα αίτηση μετάθεσης.

Έτσι κατά τη γνώμη κάποιων αμβλύθηκε η πρόκληση των πολλών μορίων και μπορεί να θεωρείται δίκαιο, ένας εκπαιδευτικός να εργάζεται στην τάξη του , σε μια μεγάλη πόλη και να παίρνει 1 μόριο μετάθεσης , ενώ κάποιος άλλος να παραμένει για χρόνια εκτός της δουλειάς του και να << επιβραβεύεται >> με τριπλάσια μόρια , πετυχαίνοντας την μετάθεσή του, στο ένα τρίτο του απαιτούμενου χρόνου υπηρεσίας. Ολοκληρώνοντας το πολύ σοβαρό αυτό κεφάλαιο της διπλής αδικίας και θεωρώντας αυτονόητο πως μόρια μετάθεσης δικαιούνται μόνο ο εκπαιδευτικός που παρέχει εκπαιδευτικό έργο στην τάξη του και όχι αυτός που βρίσκεται οπουδήποτε αλλού θέτω τα εξής ερωτήματα:

- Γιατί πρέπει να παίρνει κάποιος περισσότερα από ένα μόρια όταν υπηρετεί σε γραφείο , ιδιαίτερα όταν στη θέση αυτή δεν εξαναγκάζεται να προσφέρει ,αλλά αντίθετα μεταχειρίζεται κάθε αδυναμία του συστήματος για να αποσπασθεί σε αυτή; Δε θα ήταν μια πρόκληση στο εξής ,να δούμε πόσοι εκπαιδευτικοί θα

ενδιαφέρονταν να αποσπασθούν σε γραφεία , αν στερούνται των μορίων μετάθεσης για όσο χρόνο υπηρετούν εκεί , αφού στην ουσία δε θα παρέχουν εκπαιδευτικό έργο;

- Και το σημαντικότερο: δε θα έπρεπε σαν μια ελάχιστη προσπάθεια απονομής δικαιοσύνης , για την κοροϊδία που έχουν βιώσει τόσα χρόνια χιλιάδες εκπαιδευτικοί και η οποία ουσιαστικά συνεχίζεται , να επαναυπολογιστούν τα μόρια όσων έχουν υπηρετήσει σε γραφεία σε κάθε αίτημα μετάθεσης που θα υποβάλλουν οι τελευταίοι στο εξής;

Σε μια εποχή που βάζονται οι εργαζόμενοι πολλαπλά , θεωρώ πως αυτά τα ζητήματα αποκτούν μια ιδιαίτερη αξία και έχουν μια ξεχωριστή σημειολογία, αν τίθενται προς συζήτηση στο κοινοβούλιο , σε καμία δε περίπτωση, δεν θεωρώ πως μπορεί να τεθούν στα όργανα του κλάδου ή ακόμα περισσότερο από αυτά , εξαιτίας της σοβαρότατης εκτροπής τους και του αριθμού των εμπλεκομένων καθώς επίσης και μιας γενικότερης νοσηρότητας των διεκδικήσεων των πολιτών στις οποίες τους οδήγησε το πολιτικό σύστημα και από την οποία μόνο αυτό μπορεί να τους απεγκλωβίσει.

Με τιμή
Πάνος Μουντούρης